

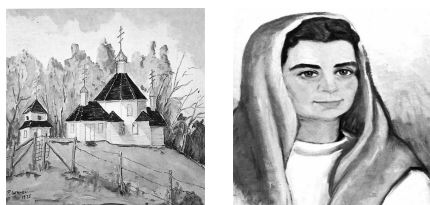
Т. І. Березюк

Іванець Параска Василівна

ІВАНЕЦЬ Параска Василівна (15. 03. 1920, с. Піддубці, нині Піддубне Сокал. р-ну Львів. обл. – 19. 12. 2020) – живописець. Дружина [В. Іванця](#). Закін. у Львові медсестрин. (1937) і торг. (1943) курси. Від 1948 – у Канаді. Живопису навч. у [Ю. Буцманюка](#) (1958–62), в Альберт. університеті (1962–70). Створила ікони для іконостаса каф. св. Йосафата в Едмонтоні (1968), для катол. і православ. церков укр. поселенців провінції Альберта, портрети, жанр. композиції, пейзажі. Учасниця мистецьких виставок. Персон. – в Едмонтоні, Калґарі, Вегревілі. Виконала понад 100 малюнків укр. церков провінції Альберта для спец. виставки 1973. Уклала каталог «Українські церкви Альберти» (Пряшів, 1991), де вміщено понад 150 фоторепродукцій з її робіт. Створила 2010 Вічний фонд ім. д-ра Василя і Параски Іванців при Канад. інституті укр. студій (Едмонтон).

Фотоілюстрації

Основні твори

«П. Дора», «Катруся», «Гіндус», «Маляр при праці», «Сінокоси», «Жнива», «На березі», «Скелі», «Коріння», «Серед літа», «Осики цвітуть», «Православна церква. Бринзлі» (1975).

Рекомендована література

1. Колесса Г. Картини П. Іванець – частина історії архітектурного мистецтва нашого народу // Свобода. 1998, 3 лип.

Бібліографічний опис:

Іванець Параска Василівна / Т. І. Березюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14162>. – Останнє поновлення : 12 серп. 2024.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).